

Цѣли планини отъ руда сж натрупани отъ дветѣ страни на линията. Влакъ следъ влакъ засрѣщатъ полярний влакъ и съ грѣмъ и трѣсъкъ отнасятъ рудата отъ Кируна. Очитѣ на пжтницитѣ не могатъ да се начудятъ.

Близу до полярний кржгъ, тамъ гдето на сжщата северна ширина, само вълцитѣ въ Аляска виятъ, и ескимоситѣ въ Гренландия биятъ севернитѣ мечки, тукъ въ Швеция се развива силна индустрия, която далечъ надминава индустриитѣ на другитѣ държави. Влакътъ пристига въ Боденъ—забранения градъ на Швеция. Той е близко до границата — военна крепостъ, която пази богатството на Швеция.

Следъ малкъ пристой влакътъ трѣгва.

— Станция „Полярень кржгъ“ — вика кондукторътъ отъ купе на купе.

Всички пжтници скачатъ. Всѣки бърза да се подаде навънъ, всички искатъ да купятъ картички и даватъ писма на гаровата прислуга за тѣхнитѣ близки и познати. Всѣко писмо оттукъ носи печатъ — „Полярень кржгъ“.

— Моля, обѣдътъ е готовъ — подканя кондукторътъ и минава въ съседното купе. Пжтницитѣ сж разтревожени. Всичко навънъ е вковано въ ледъ, 30° подъ нулата. Навънъ вѣтрътъ плющи като съ камшици, а влакътъ лети съ 80 клм. въ часъ.

Полярната нощъ настѣпва. Навънъ е непроницаема тъмнина. Всѣки гледа да се оттегли на мѣстото и само тихи разговори се чуватъ. Изведнажъ нѣщо просвѣтва нѣкъде далечъ. То се уголѣмява и не следъ много предъ учуденитѣ очи на пжтницитѣ се открива гр. Кируна, облѣнъ въ силна електрическа свѣтлина. Оттаткъ него се издига масивъ, по който играятъ непрекъснато хиляди свѣтлини. Лавини отъ камъни съ страшенъ грохотъ се спусчатъ по складоветѣ и изпълватъ нощта съ невъобразимъ шумъ. Пжтницитѣ сж объркани. Всѣки иска да каже нѣщо. Никой нищо не разбира. Скоро на-